DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 3 juli 1997 *

I mål C-60/96,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Hélène Michard och Enrico Traversa, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Frankrike, företrädd av Catherine de Salins, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och Gautier Mignot, secrétaire des affaires étrangères, samma avdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1) genom att införa och bibehålla en administrativ bestämmelse genom vilken undantaget från mervärdesskatteplikt i artikel 13 B b i nämnda direktiv — vilket uteslutande avser uthyrning av fast egendom — utsträcks till att omfatta uthyrning av viss lös egendom,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden G.F. Mancini samt domarna J.L. Murray, C.N. Kakouris, P.J.G. Kapteyn (referent) och R. Schintgen,

generaladvokat: G. Cosmas,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 27 februari 1997 av: Republiken Frankrike, företrädd av Denys Wibaux, secrétaire des affaires étrangères, utrikesministeriets rättsavdelning, i egenskap av ombud, och kommissionen, genom Hélène Michard,

och efter att den 20 mars 1997 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 5 mars 1996, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget väckt talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1, nedan kallat sjätte direktivet), genom att införa och bibehålla en administrativ bestämmelse genom vilken undantaget från mervärdesskatteplikt i artikel 13 B b i

nämnda direktiv — vilket uteslutande avser uthyrning av fast egendom — utsträcks till att omfatta uthyrning av viss lös egendom.

2 I artikel 2.1 i sjätte direktivet föreskrivs att mervärdesskatt skall betalas för tillhandahållande av tjänster som sker mot vederlag inom landets territorium av en skattskyldig person i denna egenskap.

3 I artikel 13 B b i sjätte direktivet föreskrivs att utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta utarrendering och uthyrning av fast egendom från skatteplikt, med vissa undantag, och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning av undantaget samt förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk.

4 I Frankrike är en skattskyldig person som i denna egenskap tillhandahåller tjänster mot vederlag skyldig att erlägga mervärdesskatt enligt artikel 256 i den allmänna skattelagen [code général des impôts] (nedan kallad lagen).

5 Enligt artikel 261-D i lagen är tillfällig, löpande eller säsongsmässig uthyrning av möblerade bostäder eller lokaler inrättade till bostäder undantagna från mervärdesskatteplikt.

6 Enligt en administrativ anvisning av den 11 april 1991 (nedan kallad den administrativa anvisningen) skall husvagnar, tält, andra flyttbara bostäder samt mindre bostäder avsedda för fritidsbruk, som i praktiken utgör fasta anläggningar och som är särskilt inrättade till och uteslutande avsedda som bostäder, anses som lokaler avsedda som bostäder, medan uthyrning per timme, dag, vecka eller månad av mindre husvagnar, husbilar, prämar, båtar med mera, anses som uthyrning av lös egendom för vilken skyldighet föreligger att betala mervärdesskatt.

7 Kommissionen anser att de franska bestämmelserna strider mot artikel 2 i direktivet genom att de överskrider gränserna för undantaget i artikel 13 B b i sjätte direktivet, vilket uteslutande avser uthyrning av fast egendom. Av denna anledning anmodades Republiken Frankrike av kommissionen genom en formell underrättelse av den 23 april 1993 att inkomma med yttrande inom två månader.

8 Den franska regeringen bestred genom skrivelse av den 2 juni 1993 kommissionens påståenden.

9 Då kommissionen inte fann den franska regeringens argument övertygande vidhöll den sina klagomål och sände den 8 november 1994 ett motiverat yttrande i vilket den franska regeringen anmodades att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla de skyldigheter som följer av sjätte direktivet inom två månader från mottagandet.

10 I sitt svar av den 9 januari 1995 anslöt sig den franska regeringen till kommissionens uppfattning. Den franska regeringen framhöll dessutom att bestämmelserna i den administrativa anvisningen skulle upphävas och att regler för uttag av mervärdesskatt för detta slag av uthyrning skulle fastställas. Slutligen förklarade den franska regeringen att den efter att ha rådfrågat berörda näringsidkare så snart som möjligt skulle underrätta kommissionen om de åtgärder som skulle vidtas.

11 Då kommissionen inte erhöll någon officiell underrättelse om att de ifrågavarande bestämmelserna verkligen hade ändrats samt informerades om att de franska myndigheterna fortsatte att tillämpa den administrativa anvisningen, väcktes förevarande talan.

12 Den franska regeringen har till sitt försvar anfört att den administrativa anvisningen har upphävts i enlighet med det motiverade yttrandet, vilket innebär att uthyrning av tält, husvagnar och andra flyttbara bostäder hädanefter är fullt skattepliktig enligt artikel 256 i lagen.

13 I artikel 39-I i lag om tillägg till budgeten för år 1995 (nr 95-1347 av den 30 december 1995) fastställdes för övrigt villkoren för att vissa av dessa tjänster skall omfattas av reducerad skattesats. Enligt artikel 39-II i denna lag är denna nya bestämmelse tillämplig på transaktioner för vilka skattskyldighet har inträtt efter den 1 januari 1996.

14 Den franska regeringen har emellertid medgett att den administrativa anvisningen fortsatte att tillämpas fram till den 1 januari 1996, då den frist som angavs i det motiverade yttrandet av den 8 november 1994 redan hade löpt ut.

15 Det framgår av domstolens fasta rättspraxis att förekomsten av ett fördragsbrott skall bedömas utifrån medlemsstatens situation vid utgången av den frist som angivits i det motiverade yttrandet och att domstolen inte skall beakta senare förändringar (se bland annat dom av den 17 september 1996 i mål C-289/94, kommissionen mot Italien, REG 1996, s. I-4405, punkt 20, och av den 12 december 1996 i mål C-302/95, kommissionen mot Italien, REG 1996, s. I-6765, punkt 13).

16 Det kan således konstateras att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i sjätte direktivet genom att införa och bibehålla

en administrativ bestämmelse genom vilken undantaget från mervärdesskatteplikt i artikel 13 B b i nämnda direktiv — vilket uteslutande avser uthyrning av fast egendom — utsträcks till att omfatta uthyrning av viss lös egendom.

Rättegångskostnader

17 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Frankrike har tappat målet, skall den ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund genom att införa och bibehålla en administrativ bestämmelse genom vilken undantaget från mervärdesskatteplikt i artikel 13 B b i nämnda direktiv — vilket

uteslutande avser uthyrning av fast egendom — utsträcks till att omfatta uthyrning av viss lös egendom.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

Mancini Murray Kakouris

Kapteyn Schintgen

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 juli 1997.

R. Grass

Justitiesekreterare

G.F. Mancini

Ordförande på sjätte avdelningen